

[Tesdaorpf.]

Jeg var glad for det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens tilslutning, fordi den var varm, og jeg vil gerne — ligesom sidst — sige til det ærede medlem, at spørgsmålet om sammensætningen af kommissionen er noget, vi er villige til at drøfte. Jeg vil dog gerne — i hvert fald på den forslagsstillers vegne, som er mig selv — på forhånd sige, at for mig er det meget afgørende, at landbrugets ledende organisationer giver deres tilslutning til det arbejde, der skal udføres i denne kommission. Det er for mig afgørende, dels fordi jeg ikke tror, der vil blive noget virkeligt udbytte af arbejdet, hvis dette ikke sker, dels fordi det ville være en fuldkommen misforståelse af den ånd, som i hvert fald jeg har ment dette lovforslag skal behandles i, hvis ikke netop landbrugets ledende organisationer forstår betydningen deraf.

Nu da jeg er i færd med at takke, vil jeg også gerne takke det ærede medlem hr. Aksel Larsen for hans tilslutning. Udvalgs spørgsmålet skal jeg ikke komme ind på her, men hvad angår kommissionens sammensætning vil jeg gerne pege på, at vi har foreslået, at hvert af rigsdagens partier indtræder med 1 medlem.

Jeg vender mig dernæst til de ærede ordførere, som jeg ikke kan takke, og jeg vil her gerne begynde med det ærede medlem hr. Funck Jensen. Jeg kan ikke se, at dette er en opgave, som ikke også kommer staten ved. Så nøje, som alt nu hænger sammen, må man, når man skal lægge en linie for landbrugets økonomi og dets funktioner fremover, erkende, at også dette er noget, der kommer samfundet — og dermed staten — ved, og jeg kan ikke se, at det initiativ, der her lægges hen til regering og rigsdag, er større end rimeligt. Jeg ville finde det ganske urimeligt, om en sådan virkelig bred kommission ikke skulle aflægge beretning til regering og rigsdag, forsåvidt som de, når det kommer til stykket, er øverste ansvarlige myndighed også for hele erhvervslivet.

Jeg vender mig dernæst til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, som jeg nok vil takke for den betingede tilslutning, han gav, forsåvidt som det jo er bedre end et afgjort nej, men på den anden side havde jeg fra en så fremtrædende repræsentant for landbruget som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup ventet en varmere tilslutning. For at udtrykke det kort — det ærede medlem sagde sådan noget som, at der kunne måske nok opnås noget her, men at han ikke rigtig kan se, at der opnås noget,

som ikke kan opnås ved, at landbruget tager sagen i sin egen hånd. Jeg vil i den anledning gerne direkte spørge det ærede medlem, der sikkert ved anderledes god besked herom end jeg, om det ikke er rigtigt, at der fornylig af landbrugsrådet i forening med husmandsforeningerne er truffet en bestemmelse om nedsættelse af et udvalg, der i nogen grad skulle have det samme formål som den her foreslåede kommission. Jeg har hørt, at et sådant udvalg er nedsat, men det er i hvert fald ikke tilkendegivet officielt.

Jeg må sige, at jeg naturligvis — hvis der ikke skulle kunne findes anden udvej — i høj grad vil ønske, at et sådant udvalg må nå til gode resultater, men jeg kan ikke se, at der er så forfærdelig meget vundet ved nedsættelsen af et sådant udvalg, for efter min formening har de faktorer, der her er tale om — landbrugsrådet i forbindelse med husmandsforeningerne — i forvejen alle muligheder for et samarbejde. Men et sådant udvalg ville aldrig kunne blive udtryk for det, jeg mener at en bred landbrugskommission, en kommission af samme art som den, vi havde efter forrige verdenskrig, skulle blive udtryk for, en kommission, hvor landmænd, teknikere og økonomer arbejder sammen. Selvfølgelig kan et udvalg som det nævnte, et snævert landbrugsudvalg, henvende sig til teknikere og økonomer, men det kan aldrig blive det samme, som hvis man på forhånd har givet disse plads i kommissionen. Så sammenhængende — teknisk og mekanisk — som landbrugets problemer i dag er med alle det øvrige samfunds økonomiske problemer, tror jeg ikke, at man, hvis man vil gøre et forsøg på at lægge en ny linie for de bedriftsformer, som vil give et maksimum af udbytte på langt sigt, kan komme udenom, at det må ske under mere brede og alsidige former end dem, et snævert udvalg, nedsat af landbrugets organisationer, er udtryk for. Jeg vil gerne i denne forbindelse anmode den højtærede formand om tilladelse til et citat. Dr. Nyboe Andersen skriver i en artikel i „Information“ den 1. oktober, efter at han har talt om vor fremtidige mangel på dollars, følgende:

„Man må interessere sig særligt for en ekspansion af de erhvervsgræne, der må antages at have den største evne til at bringe dollars til landet eller til at overflødiggøre en import af dollarvarer. Uden en nærmere undersøgelse er det ikke muligt at sige, hvilke praktiske og politiske konsekvenser dette bør have. Men det er vigtigt, at en sådan undersøgelse sættes i gang.“